

NOTA DE PREMSA

Jordi Savall guia amb mestratge el viatge del públic del Festival Perelada per l'Anglaterra de l'Edat d'Or

- **Gallardes, pavanas i madrigals han sonat a l'església del Carme interpretades per la formació Hespèrion XXI, la soprano Elionor Martínez i el contratenor William Shelton, que debutaven al festival**
- **El públic, que ha acabat aplaudint dempeus, s'ha submergit sense recança en les convencions de la cort elisabetiana de l'Edat d'Or**
- **El concert ha estat dedicat a la memòria de Luís López de Lamadrid, qui havia estat director artístic del festival des del seu naixement fins el 2006 i que va faltar l'agost de l'any passat**

Peralada, 30 de juliol de 2024.- L'investigador de música antiga, director, violoncel·lista i mestre igualadí Jordi Savall, ha dirigit avui amb mà mestra un viatge musical que ha dut el públic que omplia l'església del Carme a l'Anglaterra de Shakespeare, a l'Anglaterra de les gallardes, les pavanas i els madrigals. L'audiència que omplia l'església del Carme s'ha submergit sense recança i ben aviat en les convencions de la cort elisabetiana, així que ha començat la seva interpretació la formació Hespèrion XXI, dirigida per Jordi Savall (viola de gamba soprano), Natàlia Timofeeva (viola de gamba tenor),

Philippe Pierlot i Marc de la Linde (violes de gamba baixa), Xavier Puertas (consort bass) i Josep Maria Martí (llaüt i guitarra).

El Renaixement anglès, l'Edat d'Or a redós de la Renaixença europea, va ser una època d'esplendor cultural i artístic en què destacaven les figures de William Shakespeare, Christopher Marlowe o Ben Jonson, pel que fa al teatre, i en què la música era un aspecte fonamental en la vida cortesana i social. Thomas Morley, Christopher Tye, William Byrd, Anthony Holborne, John Dowland, Orlando Gibbons o Richard Nicholson van ser figures clau del gènere, tot i que també han arribat als nostres dies composicions anònimes de l'època. Elisabet Tudor, filla d'Enric VIII i Anna Bolena, és al tron i les aspiracions colonials angleses comencen a despuntar. En aquella cort, les pavanas i les gallardes eren danses d'un marcat caràcter cortesà que servien com a exercici de refinament per exhibir la destresa dels ballarins, mentre que els madrigals eren cançons, amb temàtiques amoroses o pastorals, que tenien un lloc preeminent en les reunions socials.

El recital d'avui, que Savall ha titulat de manera molt explícita *El foc i les llàgrimes de les muses. Elizabethan Consort Music (1533-1603)*, l'ha obert la peça *Pavin of Albarti - Gallyard*, d'Innocentio Alberti (ca.1535-1615). La pavana és una dansa que comença lenta, solemne i, sovint, com en aquest cas, seguida d'una gallarda, que és més ràpida i animada. La sumptuositat i sofisticació de la cort s'anava instal·lant a l'església del Carme. Tot seguit, ha entrat en joc la veu amb la intervenció de la soprano Elionor Martínez i el contratenor William Shleton, perfectament equilibrats, que han interpretat la cançó anònima *How can the tree*, que pertany a la col·lecció *The Paradise of Dainty Devices*, una de les antologies de l'època isabelina publicada sobre el 1576 que recull poesia i cançons populars que tracten temes diversos com l'amor, la moralitat, la filosofia o reflexionen sobre la vida i la natura. La música és extreta habitualment de cançons amb melodies populars de l'època, senzilles i accessibles, destinades a ser interpretades per una àmplia audiència en forma de madrigal o lied.

L'orquestra ha interpretat *In Nomine XII Crye*, de Christopher Tye (ca.1505-1573), que ha donat pas a *The dark is my delight* (Canzonetta), una cançó anònima i lleugera de caràcter líric, i a un cicle de 4 peces de William Byrd (ca.1540-1623): *In Nomine à 5*, *Ye sacred Muses (Elegy for Thomas Tallis, †1585)*, *Browning à 5* i *La*

Virginella (canzonetta). La primera, com totes les dels gènere "In nomine" es desenvolupa a partir d'una secció de la missa *Gloria tibi trinitas*, de John Taverner, mentre que la segona és una elegia en honor del mestre de composició de Byrd, Thomas Tallis. *Browning à 5* és una peça instrumental basada en la popular melodia anglesa *The leaves be green*, mentre que *La Virginella* torna a ser una canzonetta lleugera, popular i alegre. Soprano i contratenor s'han anat alternant o han actuat conjuntament mostrant sempre una gran complicitat, entre ells i també entre ells i els músics, i coneixement del repertori.

Les pavanas i les gallardes han tornat a fer acte d'aparició a l'església, amb les interpretacions de *Hear me, O God (The Four Note Pavan)*, d'Alfonso Ferrabosco (ca.1575-1628) i la preciosa gallarda *The teares of the Muses*, d'Anthony Holborne (1545-1602), que dona parcialment títol al recital d'avui. Abans d'abordar una altra peça de Holborne, *Galliard 52*, Hespèrion XXI ha abordat una altra cançó anònima, del gènere "In nomine", titulada *O Lord, turn not away thy face*, una llarga i sentida pregària. La peça anònima de temàtica nadalenca *Born is the Babe (Consort Song 46)*, ha precedit un bloc de tres obres del compositor i llaütista John Dowland (1563-1626). La primera, una nova pavana titulada *Pavan Semper Dowland semper dolents*, segurament la millor peça de Dowland, seguida de la gallarda *The King of Denmark's Galliard* i de la cançó per a veus i llaüt *Now, O now, I needs must part (a 4)*. Han tancat el recital *In Nomine à 5*, d'Orlando Gibbons (1583-1625) i la canzonetta *Joan, quoth John*, de Richard Nicholson (1563-1639), en la qual dos personatges, Joan i John, mantenen un diàleg ben entretingut sobre la data del seu casament, la dot de la dona i el que ella n'espera d'ell. El públic ha ovacionat dempeus l'actuació dels solistes i del conjunt instrumental, que han ofert com a agraïment un parell de bisos: un fragment de la part final de la semi-òpera barroca en cinc actes *The Fairy-Queen*, de Henry Purcell, i una de les cançons populars anònimes de l'època titulada *When Dafne*.

"Aquest concert està dedicat a la memòria de Luis López de Lamadrid (1936-2023), ànima d'aquest festival que ell va contribuir a fundar el 1987 i que va dirigir fins el 2006. Va morir a finals d'agost de l'any passat, quan la 37ena. edició del Festival Perelada ja havia plegat veles. Se'l troba i se'l trobarà a faltar. ¡Va por ti, Luis!"